

JEGYZŐKÖNYV.

Fölvétetett a »Szepesi Orvos-Gyógyszerész Egylet«-nek
1909. évi május hó 25-én Poprádon tartott rendes tavaszi
közgyűlésén.

JELEN VOLTAK:

DR. LORN SÁNDOR elnök, DR. SZÁSZ ÁGOSTON titkár,
SZENCZY GÁBOR pénztárnok. Továbbá: DR. KLEIN ÁRMIN, DR.
SINGER MIKSA, DR. TEICHNER LIPÓT, DR. SCHRÉTER GYULA,
DR. RADNAI SÁNDOR. GENERSIH JÓZSEF, DR. JANKURA IVÁN,
DR. BOJÁRSZKI BÉLA, DR. NAZIMETZKY VILMOS, DR. SCHWARZ
ALADÁR, DR. HANKÓ ARTUR, SARLÓ SÁNDOR, DR. DALMADI
ZOLTÁN, DR. TÁTRAY GERGELY, DR. TESCHLER ANTAL, GRÉB
JÁNOS rendes tagok: GRÉB ALADÁR pártoló tag; BANCZIK SAMU
és MELTZER GUSZTÁV mint vendégek.

1. Dr. Lorn Sándor a következő beszéddel nyitja meg a köz-
gyűlést:

Igen tiszteit kar. és tagtárs urak!

Midőn az elég gyér számmal megjelent tagokat e helyről
ezennel a legszívélyesebben üdvözlöm, felkérem Önöket, hogy a
napirenden lévő tárgyak elintézésénél kellő higgadtságot és kitar-
tást tanúsítani szíveskedjenek. S midőn alapszabályaink értelmében
a mai napra kitűzött rendes tavaszi közgyűlést határozatképesnek
mondom, ezt megnyitottnak nyilvánítom.

A múlt évi őszi közgyűlésünk jegyzőkönyvének hitelesíté-
sével Dr. Schréter Gyula és Dr. Nazimetzky Vilmos urakat meg-
bízni kérem.

Tisztelt közgyűlés! Mielőtt a mai napirenden lévő tárgyak
elintézéséhez átmennénk, engedjék meg, hogy becses türelmüket
néhány rövid percre igénybe vegyem s beszámoljak afelől, ami
utolsó találkozásunk óta egyleti beléletünkben előfordult.

Mindenek előtt beszámolnom kell egy szomorú tényről. Dr.
Korach Fülöp, az iglói járás tisztí orvosa, néhány nappal a múlt

évi löcsei közgyűlésünk után, hosszú s talán kínos szenvedés utáni október hó 25-én kidőlt az élők sorából.

Dr. Korach Fülöp 1872. óta, tehát 36 éven át buzgó tagja volt a szepesi orvos-gyógyszerész egyletnek, s habár ritkán hallatta szavát, mégis kiérdemelte magának mindnyájunk tiszteletét, mert buzgón vett részt a mi gyűléseinken s érdeklődéssel szemlélte és támogatta az egylet fejlődését, s mindenkor igazi kartárs, érzületet tanusított úgy az orvosi rend — mint az egyes orvosokkal szemben. Dr. Korach F. azon orvosokhoz tartozott, akik külömbséget nem ismertek gazdag és szegény közt. Ő segített mindenkinek, ha segítséget nyújthatott s ha jószívűségénél fogva nem is talált mindenkor hálás elismerésre, belenyugodott lelkiismeretének azon felfogásába, hogy embertársával szemben jót tett. Állításom helyességét legjobban bizonyítja azon tény, hogy nemcsak barátai és kartársai, hanem a nagyközönség is nagy megtiszteltetésben részesítette őt utolsó útján.

Legyen neki könnyű a föld!

Indítványozom, hogy a mai közgyűlés örökítse meg a boldogult emlékét a mai jegyzőkönyvben; fejezze ki őszinte sajnálatát és részvétét a hátramaradt özvegynek jegyzőkönyvi kivonattal s bízza meg az Iglón lakó kartársak valamelyikét, hogy a legközelebbi őszi közgyűlésen, a megboldogult kartárs felett rövid életrajzban megemlékezzék.

Tisztelt Közgyűlés! Nincs köztünk talán egyetlen egy kartárs sem, aki meg nem erősítené azon állításomat, hogy az egyetemen bármily magas kiképzést nyert orvos, amint az élet terére lép, még távolról sem orvos, hanem csakis a gyakorlat, a tapasztalat alapján válik azzá. Ezen meggyőződésből kiindulva alakult a »Szepesi Orvos-Gyógyszerész Egylet«, kitűzve zászlójára a tudományos képzettség további elsajátítását, a tudományos ismeretek megszerzését és fokozását.

Sajnos, az ország változott viszonyai nagy rést ütöttek ami törekvéseinkbe és veszélyben látva megélhetésünket s további fentartásunkat, anyagi helyzetünk javítása és megélhetésünk biztosítása részben elterelt bennünket a kitűzött céltól.

De amint minden jónak meg van a maga árnyoldala, meg van a kevésbbé jónak a maga fényoldala is. Ezen változásnak fényoldala legszebben és legdíszesebben nyilvánul a már 1898-ban elfogadott »szabad orvos választás« elvében. S ha semmit sem ért el egyletünk más téren, — ezt pedig tagadnom kell — elérte azt, hogy elfogadott elve még évtizedek multán is elismerést és

dicséretet fog hozni egyletünk tevékenységére s már eddig is elért vívmányára.

E szavak után eljutottam hivatalos jelentésem legfontosabb részéhez.

Önök mindnyájan tudják, hogy a lőcsei közgyűlés határozatával teljhatalommal kiküldött bizottság, a vármegye területén létező munkásbiztosító pénztárakkal és a Wein-féle betegsegélyző pénztárral egyezsége lépett. Ezen egyezség szövegét és az azzal kapcsolatos »házirendet« minden egyes tagtárs a kezéhez vette és ha valamint sajnálnom lehet, de sajnálnom is kell, ez azon tapasztalat, hogy némelyikünk betartotta az egyezményre nézve kedvező határozmányait, de nem tartotta be a kevésbé kedvezőeket.

Igaz! Mi mindnyájan küzdünk a kezdet nehézségeivel, de ha célt elérni akarunk, nem szabad keresztbe vetett kezekkel tétlenül nézni a mások munkáját, de törekednünk kell a nehézségeket legyőzni, kötelességünknek hiven és tisztességesen megfelelni, mert csak az esetben számíthatunk arra, hogy egyetértéssel és összetartással felállított elvünk »a szabad orvos választás« továbbra is fennállhat.

Tisztelettel jelentem, hogy a vármegye területén működő 3 munkásbiztosító pénztár az egyezményünkben foglalt feltételeknek megfelelt.

A legnagyobb pénztár a késmárki, a meghatározott 24⁰/₁₀₀-kal nem fedezhette az összes orvosi számlákat, minek folytán az egyes orvosok követeléseiből 5⁰/₁₀₀-ot kellett levonni.

Az iglói munkásbiztosító-pénztár 64 korona felesleget mutat ki, mely összeg a »Szepesi Orvos-Gyógyszerész Egylet« javára előíratott.

A gölniczbányai munkásbiztosító-pénztár mérlege szerint, körülbelül 600 kor. felesleg mutatkozik, mely összeg mikénti kezeléséről azonban egyelőre tudomásom nincsen.

A Wein-féle betegsegélyző pénztár mérlege rendelkezésemre nem áll.

Magammal hoztam az említett 3 pénztár mérlegét s örömet nyujtok felvilágosítást, amennyiben adni ilyet módomban áll. Különben úgy hiszem, hogy a felolvasásra kerülő titkári jelentés alapján módjában lesz mindenkinek még ez ügghöz hozzá szólni s a mai közgyűlés határozatába befolyjni

Elnöki jelentésemet sajnálattal azzal végzem, hogy a múlt tavasszal hozott egyhangú becsületbíróági ítélet folytán, Dr. Láng József iglói gyakorló orvos főlészóllíttatott az egyletből való

kilépésére, a mi egy hozzám intézett levél által megtörténtnek tekinthető.

Az egylet beléletére vonatkozó egyéb mozzanatok nem mérültek föl s így jelentésemet bafejezve, tisztelettel kérem ezt tudomásul venni.

A megnyitó beszédben előadott jelentések tudomásul vétetnek, boldogult Dr. Korach Fülöp emléke ezen jegyzőkönyvben megörökítettik, özvegyének az egylet nevében való részvétátírat szerkesztésével elnök és titkár, a fölötte tartandó emlékbeszéd szerkesztésével, illetve előadásával Dr. Teschler Antal bizatik meg.

2. Mult évi őszi közgyűlés jegyzőkönyvének kihirdetése és hitelesítése. A jegyzőkönyv egész terjedelmében felolvastatván, változatlanul tudomásul vétetik s hitelesítésével Dr. Schréter Gyula és Dr. Nazimetzky Vilmos bizatnak meg, részbeni tartalmára elnöklő Dr. Lorx Sándor jelenti, hogy az alispán úrnak szánt átírat megküldetett, ellenben Dr. Ritók János indítványa az antituberculo-ticus oltások ügyében nem foganatosíttatott, mivel az a tekintetbeni tárgyalásokkal megbízott indítványozó, tárgyalásainak eredményeiről eddig be nem számolt.

3. Titkári jelentés az egylet 1908. évi működéséről. A titkári jelentéssel kapcsolatban elnöklő Dr. Lorx Sándor jelenti, hogy a munkásbiztosító pénztárak közül az iglói és gölniczbányai, az orvosok számláit teljességükben kifizették s az összegek a szerződösszerűleg megállapított 24⁰/₀-ot ki nem merítették, miáltal az iglói kerületi munkásbiztosító pénztárnál 64 kor.-nyi, a gölniczbányainál 600 kor. többlet mutatkozik; ellenben a késmárki ker. munkásbiztosító pénztár orvosi számláiból 5²/₀-nyi levonás eszköztetett; kéri a közgyűlést, hogy a két pénztárnál az orvosok, illetve az egylet javára irt összegek mily célra fordíttassanak.

Hosszas eszmecsere után határoztatik, miszerint a fölös összegek hovaforításáról szóló tárgyalás a jövő őszi közgyűlés tárgysorozatába vétessék föl s az összegek átvételével már most az elnök bizassék meg.

Egyuttal határoztatik, hogy a késmárki ker. munkásbiztosító-pénztár orvosainak számlái, illetve jegyzőkönyvei elnöklő megyei főorvos által vizsgáltassanak meg, illetve szállíttassanak le, hogy ezek összege is a szerződössileg kikötött 24⁰/₀ által fedezhető legyen.

4. A pénztárvizsgáló bizottság jelentése a pénztár 1908. évi állásáról. Felolvastatván, tudomásul vétetik s a pénztárnoknak, Szenczy Gábornak a felmentvény megadatik; a pénztár mérlege s a bizottság jelentése az 1908. évi évkönyvben egész terjedelmükben közöltetni fognak.

5. Dr. Lorx Sándor Szepes vármegye főorvosának 1908. évre vonatkozó közegészségügyi jelentése. Felolvastatván tudomásul vétetik, az 1908. évi évkönyvben egész terjedelmében közöltetett.

6. Előadások. (Közölve egész terjedelmükben jelen évkönyv más helyén.)

7. Indítványok. Elnök bemutatja Dr. Szász Ágoston levelét, melyben ő az egyleti Röntgen-készüléket, a szepesszombati »Mentőház« részére kölcsönképen kéri, ha Dr. Alexander Béla a készüléket igénybe nem veszi; Dr. Alexander Béla e tekintetbeni érintkezésével elnök bizatik meg.

Elnök bemutatja Dr. Láng József, iglói magánorvos levelét, mely szerint a »Szepesi Orvos-Gyógyszerész Egylet«-be való fölvételét kéri.

A közgyűlés, tekintettel arra, hogy súlyos és beigazolt vádak alapján, az egylet becsületbirósága a múlt évben Dr. Láng Józsefet az egyletből való kilépésre ítélte, de azért is, mivel már azóta is Dr. Láng József oly etikai vétséget követett el, mely miatt az iglói ker. munkásbiztosító-pénztár betegeinek gyógykezelésétől eltiltotta, az egyletbe való fölvételét egyhangulag mellőzi.

8. Határoztatik, hogy az ez őszi közgyűlés Késmárkon tartatik meg. Több tárgy nem lévén, elnök a közgyűlést berekeszti.

Poprád, 1909. május 25.

Hitelesítjük:

Dr. Klein Ármin

Dr. Schwarz Aladár.

Dr. Lorx Sándor

egyleti elnök.

Dr. Szász Ágoston

egyleti titkár.